

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3493/2022
08.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милорад Тешић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Нишу, уз учешће умешача на страни тужене ББ из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2502/2018 од 22.03.2019. године, у седници одржаној 08.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2502/2018 од 22.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу П1 28/15 од 09.06.2016. године, која је исправљена решењем истог суда П1 28/15 од 01.08.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је поништено решење тужене број ../2013 од 07.03.2013. године, о разрешењу тужиоца са дужности директора Института за лечење и рехабилитацију „Нишка Бања“ Ниш, објављен у „Службеном гласнику РС“ бр. 22/2013 од 08.03.2013. године, као незаконито. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење тужене број ../2013 од 07.03.2013. године о именовању ББ за вршиоца дужности директора Института за лечење и рехабилитацију „Нишка Бања“ Ниш, као и решење тужене број ../2013 од 09.08.2013. године о именовању ББ за директора Института за лечење и рехабилитацију „Нишка Бања“, као неоснован. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж1 2502/2018 од 22.03.2019. године, одбио као неосноване жалбе тужиоца и тужене и потврдио пресуду Вишег суда у Нишу П1 28/15 од 09.06.2016. године, исправљену решењем истог суда П1 28/15 од 01.08.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 441. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) и утврдио да је ревизија недозвољена.

Побијаном пресудом, правноснажно је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење тужене о именовању ББ за вршиоца дужности директора односно за директора Института за лечење и рехабилитацију „Нишка Бања“, због непостојања активне легитимације тужиоца (по мишљењу првостепеног суда) односно непостојање правног интереса тужиоца (по мишљењу другостепеног суда), за подношење те тужбе.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе. На основу одредбе члана 441. истог Закона, ревизија је дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова, ревизија није дозвољена, осим у случају када се тужбени захтев односи на новчано потраживање у ком случају је за дозвољеност ревизије меродавна вредност предмета спора (члан 403. став 3. Закона о парничном поступку).

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради поништаја решења тужене о именовању вршиоца дужности директора односно директора, тужилац је поднео 02.04.2013. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да у конкретном случају предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, не ради се о парници из радног спора у смислу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, код којих је ревизија увек дозвољена а пошто побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да је ревизија недозвољена.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић